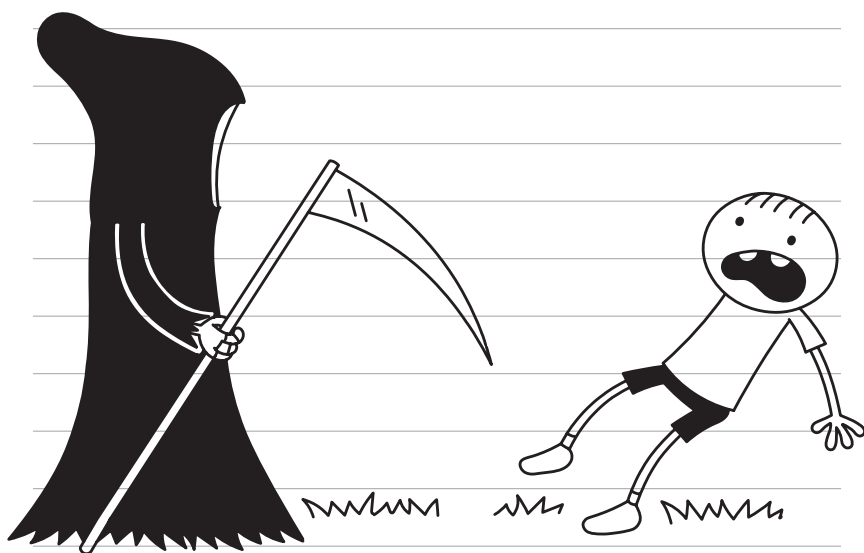

HET LEVEN
VAN EEN

allerbeste
vriend

GRIEZELPRET!

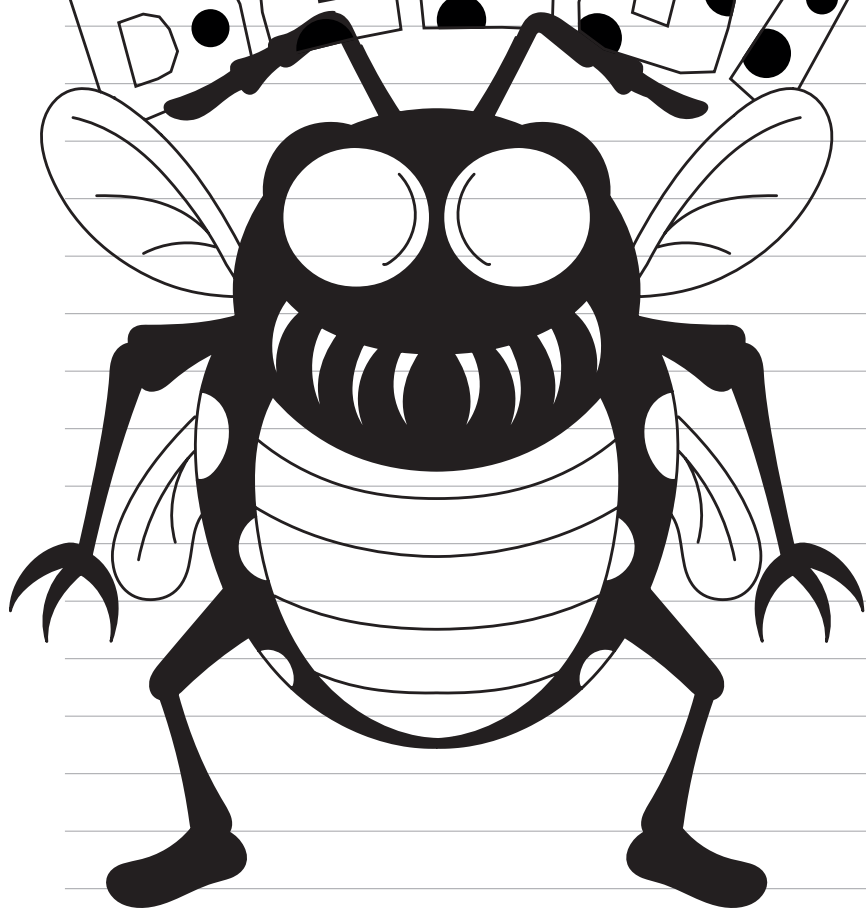
door Jeff Kinney

DE FONTEIN

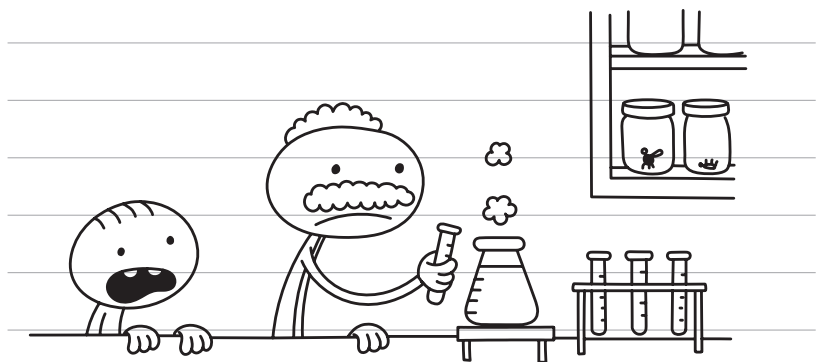
HET

BEEFST

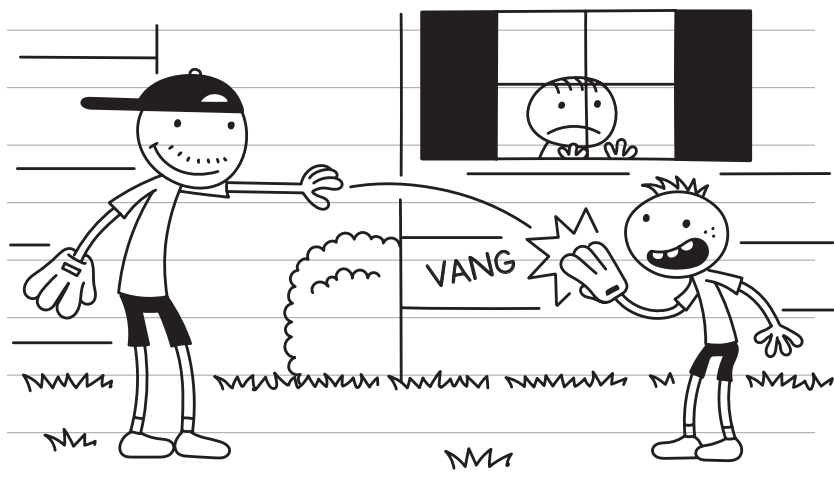
Er was eens een jongen die Ruben heette, en Ruben vond het het allerleukste van de hele wereld om tijd met zijn vader door te brengen.

Rubens vader was een wetenschapper die altijd druk was met proefjes doen in zijn lab in de kelder. En ook al begreep Ruben niet echt waar zijn vader aan werkte, Ruben vond het altijd fijn om bij hem te zijn.

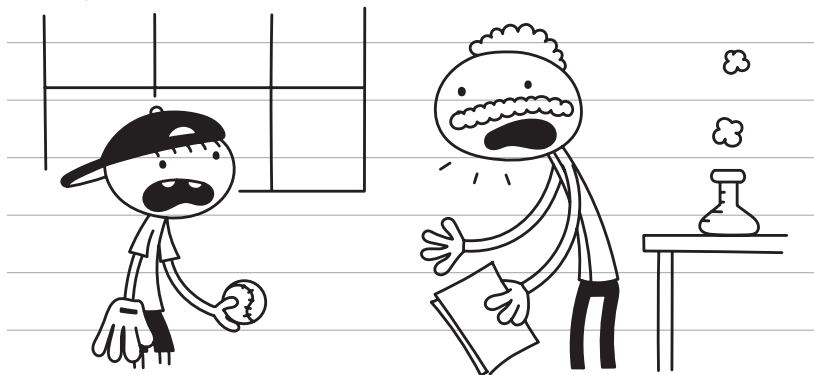

Soms wilde Ruben dat zijn vader meer op andere vaders in de buurt leek. Die deden echt dingen met hun zoons, zoals overgooien met een bal in de achtertuin.

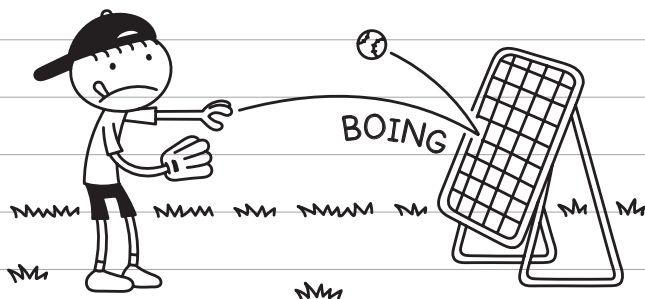
Maar Rubens vader had het altijd te druk voor dat soort dingen.

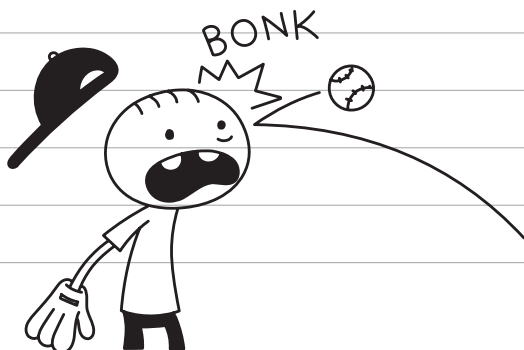
Eén zomer spaarde Ruben al zijn zakgeld op en kocht een bal zodat hij kon overgooien met zijn vader. Maar Rubens vader zei dat hij het net heel druk had met heel belangrijk werk en geen tijd had om pauze te nemen.

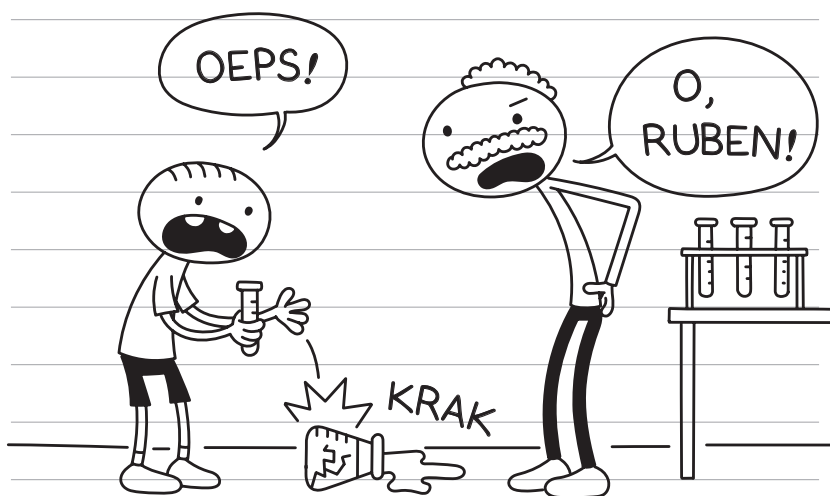
Dus Ruben spaarde nog meer zakgeld op en kocht zo'n terugspeelding, zodat hij met zichzelf kon overgooien. En al was het best leuk, het was niet zo leuk als hij gehoopt had.

Op een dag kreeg Ruben een idee. Hij bedacht dat zijn vader misschien meer tijd voor hem zou hebben als hij zijn vader met zijn werk hielp. En Ruben werd daar zo enthousiast van dat hij niet meer lette op wat hij deed.

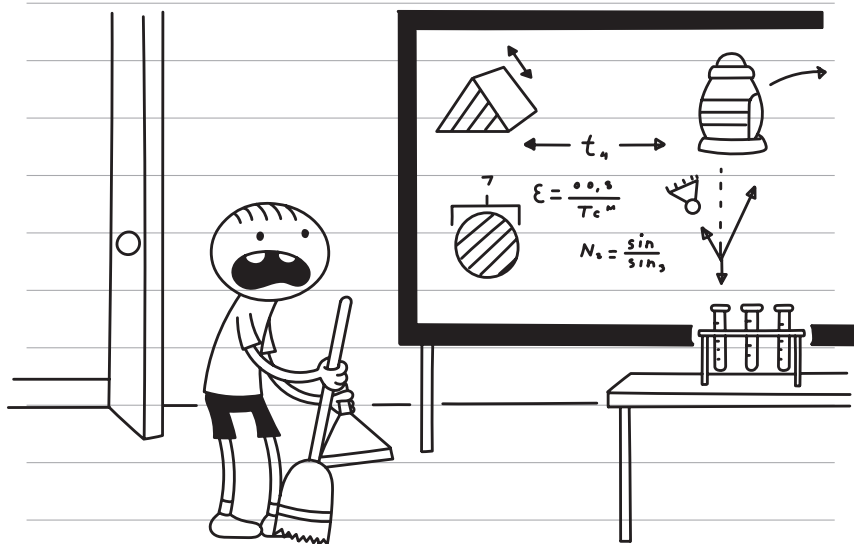
Het enige probleem was dat Ruben niet wist HOE hij zijn vader kon helpen. Ruben was best onhandig, en als hij zijn vader mocht helpen in het lab verknalde Ruben het altijd.

Ruben besloot dat hij zijn vader het beste kon helpen door het lab schoon te maken. En dat hij dat het beste kon doen als zijn vader klaar was met werken.

Dus op een avond wachtte Ruben tot zijn vader naar bed ging en glipte toen met bezem en blik het lab in.

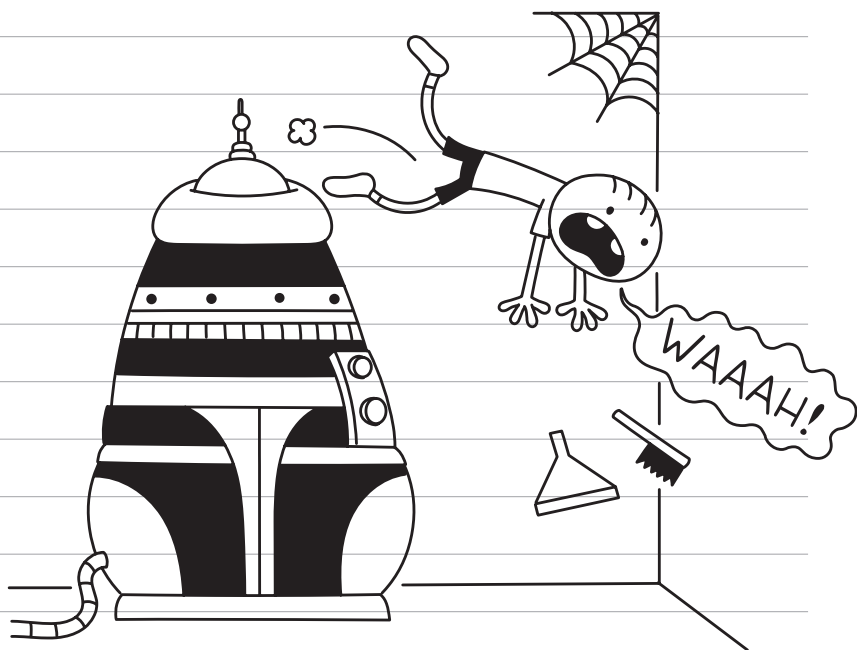
Ruben was al lang niet meer in zijn vaders lab geweest, en het zag eruit alsof hij aan iets superbelangrijks werkte. Maar omdat Ruben niet goed was in wetenschap, snapte hij niks van wat het ook was dat zijn vader uitvoerde.

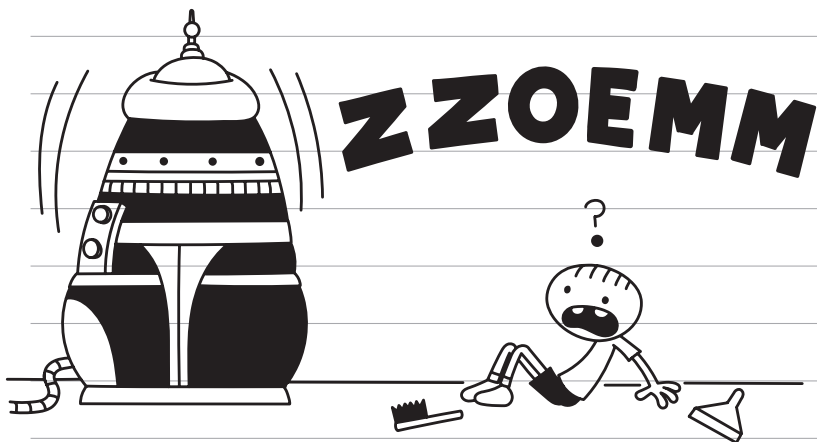
Ruben ruimde het hele lab op. En al hield zijn vader het lab goed schoon, Ruben vond toch dat hij hielp, en dat gaf hem een goed gevoel.

Nu denk jij waarschijnlijk: Ik sla dit verhaal over want het gaat alleen over een jongen die rommel opveegt. Maar geloof me, vanaf nu wordt het veel spannender.

Ruben zag een spinnenweb in een hoek van het lab en klom op een rare futuristische capsule om erbij te komen. Maar zoals ik al zei, Ruben was onhandig, dus hij verloor zijn evenwicht.

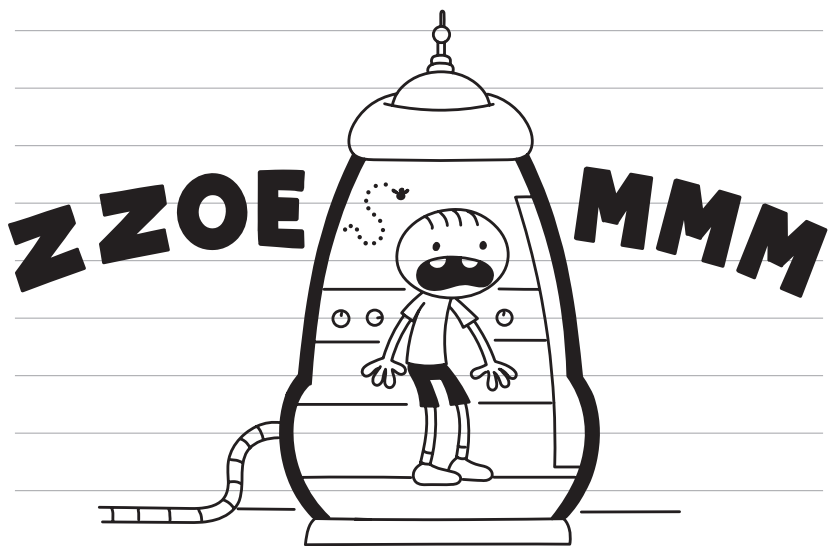
Gelukkig brak Ruben geen botten toen hij van de capsule viel. Maar hij drukte WEL op een knop op weg naar beneden, en plotseling gaf de capsule licht en maakte hij geluid.

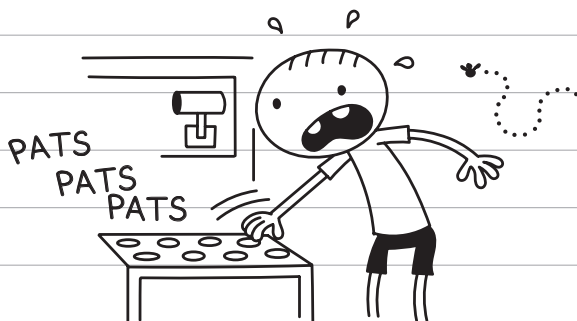
Ruben schrok, want de capsule klonk hard en hij dacht dat zijn vader wakker zou worden. Maar Ruben kon niet ontdekken hoe het ding uit ging, dus hij stapte erin om het aan-uitknopje te zoeken.

Wat blijkt? Het is geen goed idee om een capsule in te gaan, zeker als je niet weet waar hij voor gebouwd is.

Want zo gauw Ruben erin stapte ging de deur achter hem dicht en zat hij opgesloten met een rondvliegend insect.

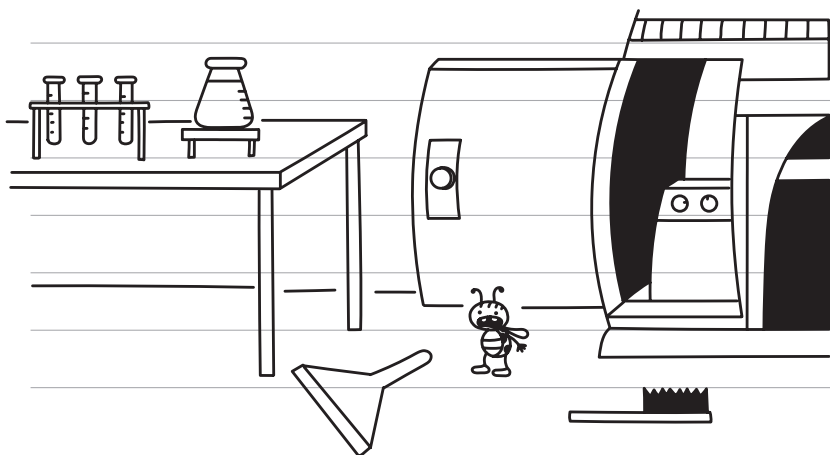
Als je gevangen zit in een futuristische capsule kun je het beste wachten tot een volwassene je er weer uit laat. Het SLECHTSTE wat je kunt doen is zomaar wat knopjes indrukken, zoals Ruben.

Er kwam een lichtflits en toen ging de deur open. Eerst was Ruben zo blij dat hij vrij was dat hij er bijna van moest huilen. Maar toen merkte Ruben dat alles een beetje vreemd leek.

Ten eerste was Ruben nu aan de andere kant van de kamer. En alles in het lab leek ook groter dan daarvoor. Toen kreeg Ruben door dat alle spullen in het lab niet groot waren, maar dat hij KLEIN was.

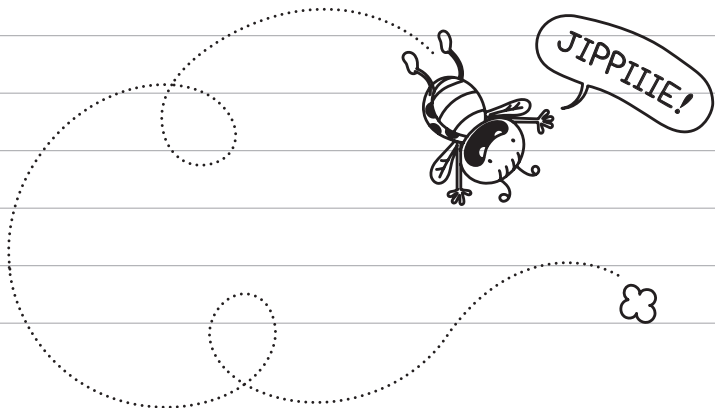
Maar dat was niet eens het gekste van alles. Het gekste was dat hij nu het lijf van een LIEVEHEERSBEESTJE had.

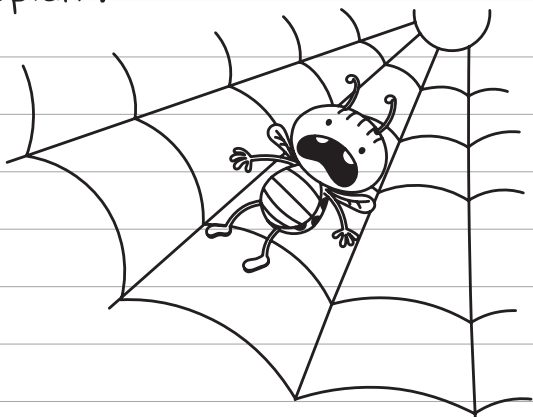
En al stond het lieveheersbeestje in de top vijf van Rubens lievelingsinsecten, dat maakte het er niet beter op.

Plotseling snapte hij de diagrammen aan de muur. Rubens vader had een teleporteermachine gebouwd die zijn lijf had versmolten met dat van het lieveheersbeestje dat met hem gevangen zat. En nu was hij half beestje en half Ruben.

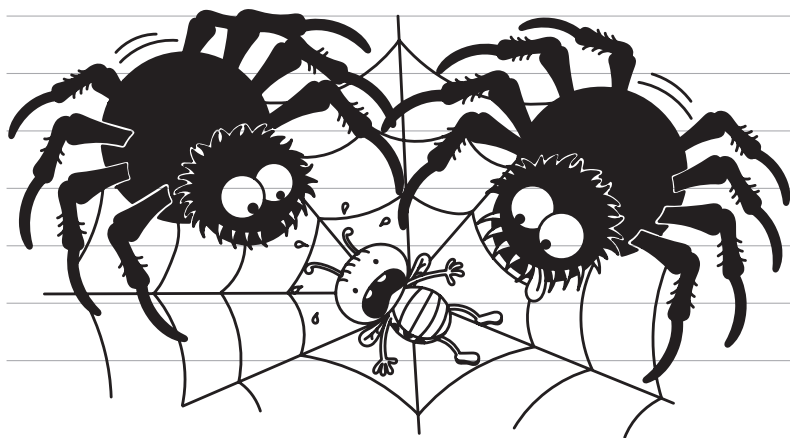
Eerst was Ruben overstuur, want zijn vader was vast boos omdat hij zonder het te vragen zijn teleporteermachine had gebruikt. Maar het was ook leuk om zijn nieuwe krachten uit te proberen.

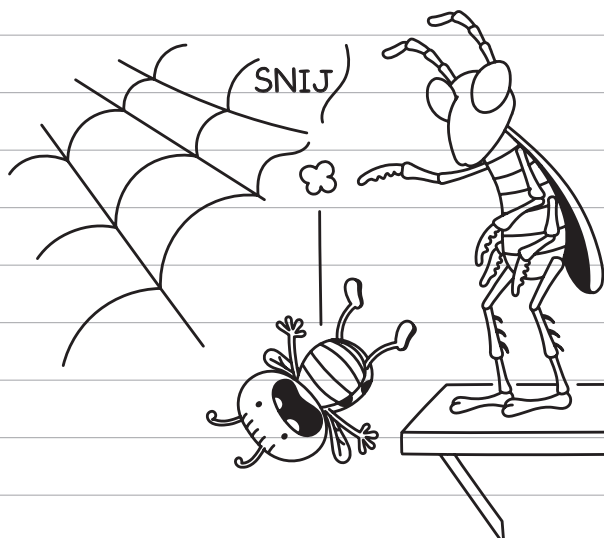
Maar Ruben was iets te enthousiast en hij vloog naar de hoek met het spinnenweb. En voor hij het wist zat hij vastgeplakt.

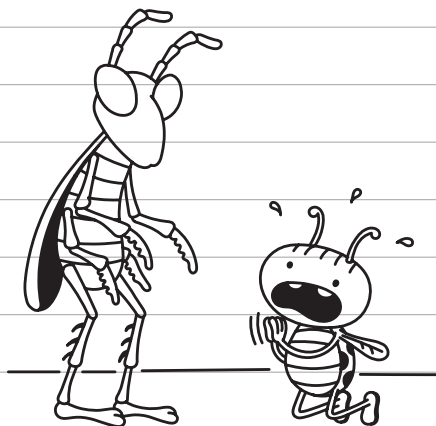
Rubens moeder zei altijd dat spinnen goed waren omdat ze de andere beestjes in huis opaten. Maar nu Ruben een van die andere beestjes WAS, vond hij spinnen toch niet meer zo leuk.

Net toen Ruben dacht dat hij
spinnenvoedsel zou worden, sneed een
raar wezen met zes poten hem los uit
het web.

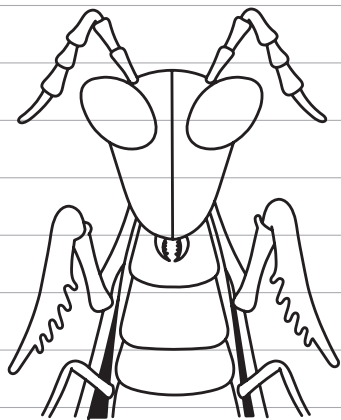

Ruben landde op de grond en smeekte het
wezen om hem niet op te eten.

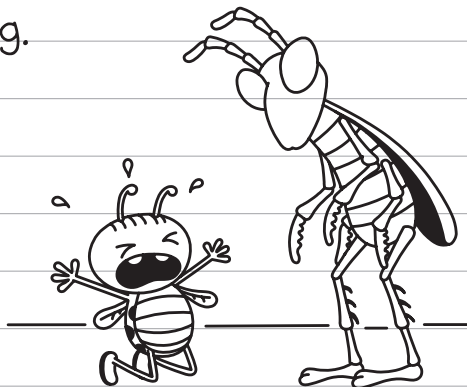
Gelukkig sprak het wezen Rubens taal. Het was een kakkerlak en hij zei dat hij Ruben niet op zou eten omdat hij er té bizar uitzag, met zijn lieveheersbeestjeslijf en mensenhoofd.

En al vond Ruben dat de kakkerlak er zelf ook erg bizar uitzag, hij zei niets want zijn ouders hadden hem geleerd respect te tonen voor de gevoelens van anderen.

Ruben vertelde de kakkerlak dat hij weer normaal moest worden voor zijn vader ontdekte dat hij zonder het te vragen de teleporteermachine had gebruikt.

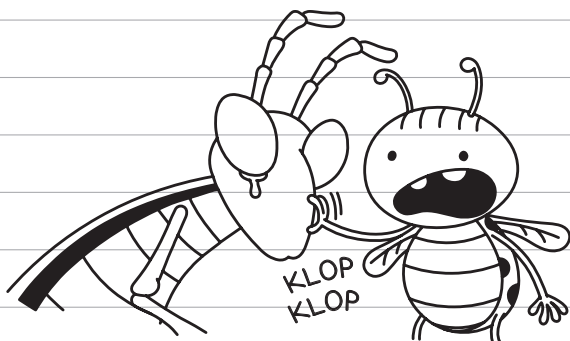
Maar de kakkerlak wist niet hoe de machine werkte, dus Ruben zou waarschijnlijk voor altijd een beestje blijven. En dat maakte Ruben heel verdrietig.

Ruben vond het erg dat hij een beestje was, maar ook dat hij nu geen dingen meer met zijn vader kon doen zoals eerst. Toen vroeg Ruben de kakkerlak of-ie kinderen had.

De kakkerlak zei dat hij wel 200 kinderen had, maar dat ze geen contact meer hadden nadat ze de eicoon hadden verlaten. Toen zei hij dat niet eentje zelfs maar een kaart voor Vaderdag had gestuurd. Nu moest de kakkerlak huilen.

En omdat Ruben aardig was probeerde hij de kakkerlak te troosten.

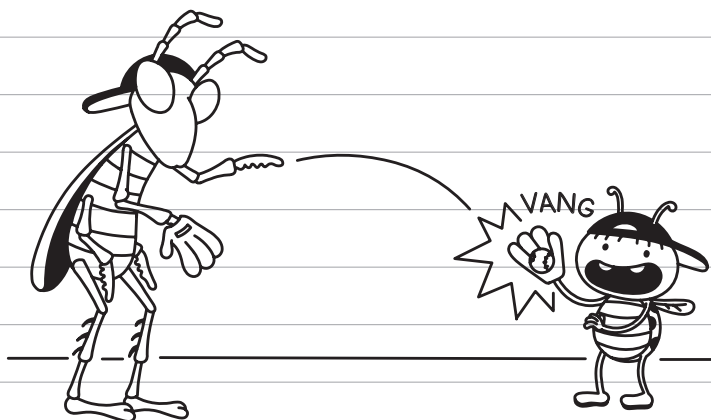

Ruben besloot dat hij maar over iets anders moest beginnen, dus hij vroeg of de kakkerlak hobby's had. Wat bleek? Hij hield van stripboeken lezen en puzzels maken, net als Ruben.

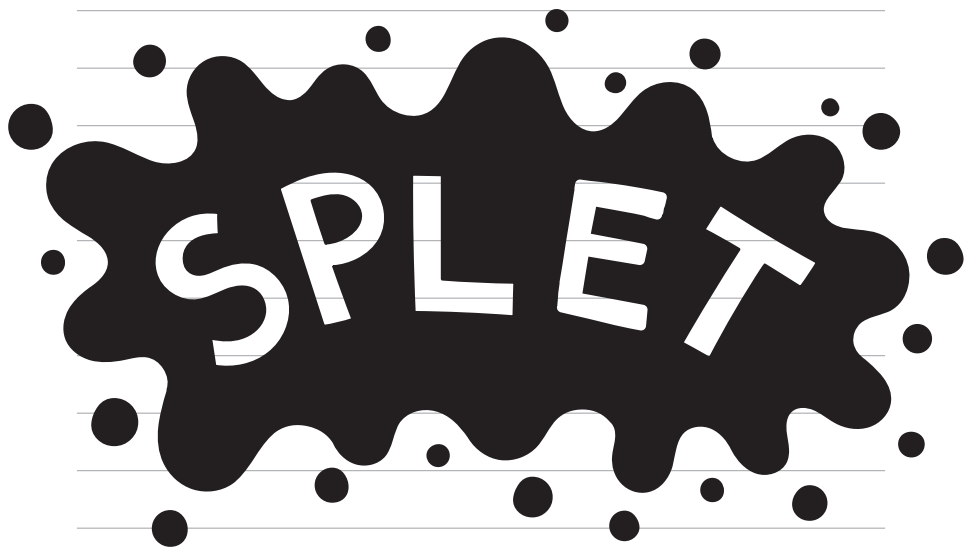
Ze hadden zelfs een HELEBOEL gemeen en ze konden het echt goed vinden.

Toen gebeurde er iets supergeweldigs. De kakkerlak vroeg of Ruben een potje wilde overgooien. En toen Ruben ja zei, haalde de kakkerlak twee handschoenen en een bal.

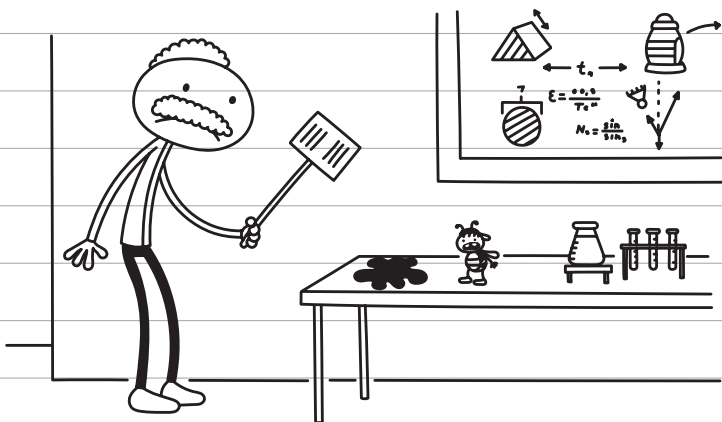
En een paar heerlijke minuten vergat
Ruben dat hij een lieveheersbeestje was.

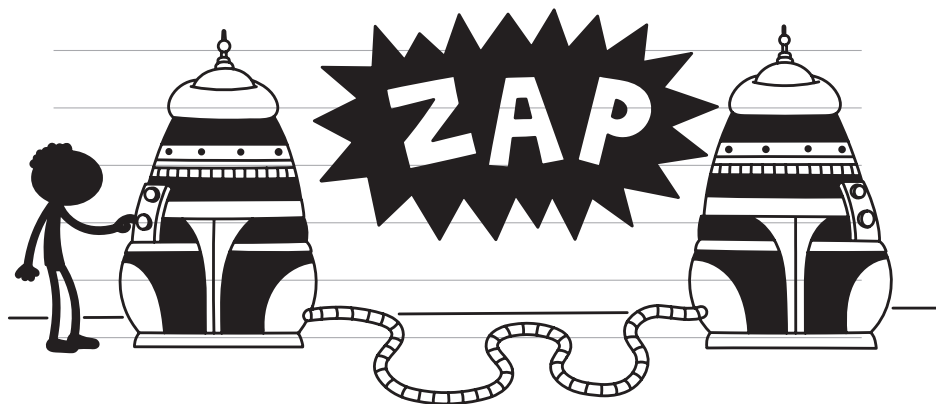
Ruben wilde dat alles voor altijd zo kon
blijven, maar toen gebeurde er iets
vreselijks wat hun spel ruw beëindigde.

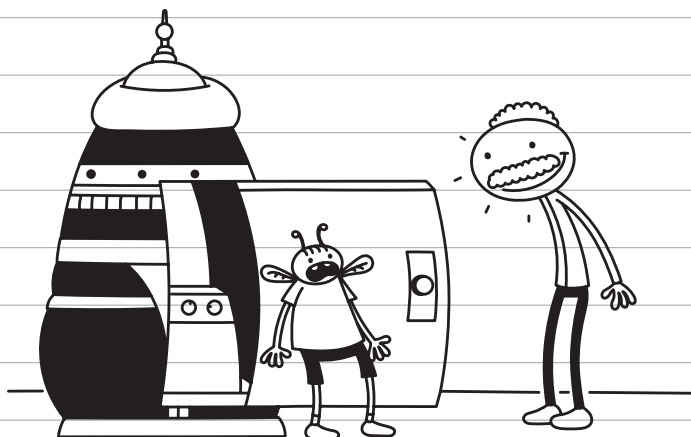
Omdat Ruben zo veel lol had met zijn nieuwe vriend, had hij zijn vader niet terug horen komen.

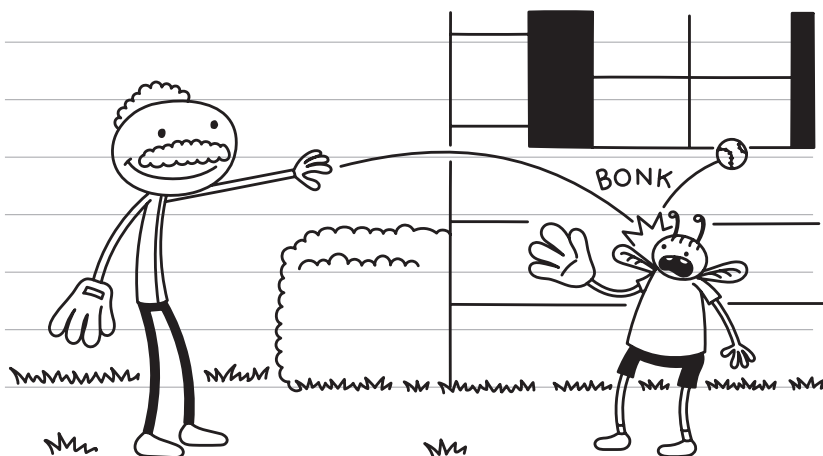
Gelukkig ontdekte Rubens vader zijn piepkleine zoon voor hij hem ook platsloeg. Hij zette Ruben in een van de teleportermachines en drukte op de knop 'terugdraaien' om hem weer normaal te maken.

Ruben werd niet meer 100% normaal,
maar hij was al blij dat het voor het
grootste deel gelukt was.

Vanaf die dag nam Rubens vader wel
pauze van zijn werk om met Ruben over
te gooien. Maar al had Ruben veel plezier,
hij was nog steeds onhandig.

www.graphic-novels.nl
www.hetlevenvaneenallerbestevriend.nl

Oorspronkelijke titel: *Rowley Jefferson's Awesome Friendly Spooky Stories 2*
Verschenen bij Amulet Books, een imprint van ABRAMS, New York

Text and illustrations copyright © 2026, Wimpy Kid, Inc.
ROWLEY JEFFERSON'S AWESOME FRIENDLY™ SPOOKY STORIES 2 and the design of
the book's cover are trademarks and trade dress of
Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Cover design by Jeff Kinney and Lora Grisafi
Book design by Jeff Kinney
Voor deze uitgave:
© 2026 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Hanneke Majoor
Omslagafbeelding en illustraties: Jeff Kinney – Wimpy Kid Inc.
Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze
met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze
titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot
bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige
wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining niet
toegestaan.

ISBN 978 90 261 8636 3
ISBN e-book 978 90 261 8752 0
ISBN audioboek 978 90 261 8751 3
NUR 282, 283